

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: J. Š., narozený X
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 10. 2025, č. j. KUUK/063903/2025,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2025, č. j. KUUK/063903/2025, kterým byla snížena žalobci uložená pokuta z částky 3 500 Kč na 2 000 Kč a ve zbytku bylo rozhodnutí Městského úřadu Podbořany ze dne 12. 3. 2025, č. j. OD/24235/2025/Klp, potvrzeno. Rozhodnutím městského úřadu byla žalobci uložena pokuta za přestupek spáchaný z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“), kterého se dopustil tím, že dne 5. 8. 2024 ve 13:33 hodin v katastru obce Strojetic u domu č. p. 51 na silnici č. I/27 ve směru jízdy od obce Očihov na Plzeň při řízení vozidla Hyundai i30 reg. zn. X v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod., překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 16 km/hod., čímž žalobce porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 silničního zákona.
2. Soud je před vlastním meritorním projednáním žaloby povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žaloba kromě obecných náležitostí podání (viz § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Dle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. platí, že žalobce může rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. K problematice žalobních bodů existuje bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které „[u]platnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu nepředstavuje podmínku řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], ale zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) uvedeného zákona. Absence takovéto náležitosti se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 téhož zákona. Soud pro odstranění této vady stanoví lhůtu odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) vždy, je-li se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu doplnit včas. Neuplatní-li žalobce ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.), soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 téhož zákona“ (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, publ. pod č. 3733/2018 Sb. NSS, nebo také starší rozsudky téhož soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003-40, publ. pod č. 113/2004 Sb. NSS, a ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010-56).
4. Napadené rozhodnutí byla žalobci dle jeho vlastního tvrzení obsažené v žalobě doručeno prostřednictvím datové schránky dne 10. 11. 2025, což odpovídá i tomu, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 11. 2025. S ohledem na § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. lhůta pro podání žaloby uplynula dne 12. 1. 2026. Předmětná žaloba byla doručena soudu datovou zprávou dne 12. 1. 2026 ve 22:07:21, byla tudíž podána v zákonné lhůtě.
5. V souzené věci žalobce v žalobě toliko uvedl, že „*napadá napadené Rozhodnutí pro nezákonnost y pro vady řízení v celém rozsahu Rozhodnutí, tj. ve všech výrocích napadeného Rozhodnutí.*“ Dále navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k novému pojednání a rozhodnutí.
6. Dle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, platí, že za žalobní bod je nutno považovat každé vyjádření žalobce, z něhož, byť i jen v nejhrubších obrysech, lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí je z určitého důvodu žalobcem považováno za nezákonné. Jinými slovy řečeno – náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům, bude směřovat jeho přezkum.
7. V daném případě je nutno uvést, že za žalobní bod nemůže být považováno jakékoliv tvrzení, ale pouze tvrzení pohybující se v rámci předmětu daného soudního řízení. K zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je nutným předpokladem tvrzení o zkrácení žalobcových veřejných subjektivních práv. To znamená, že předmětem soudního řízení podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je ochrana veřejných subjektivních práv žalobce a žalobní body se pak musí bezpochyby vztahovat k tvrzení o zkrácení žalobcových veřejných subjektivních práv. V daném případě však žalobce netvrdí nic o zkrácení svých práv, ale omezil se toliko na obecné konstatování o tom, že napadá rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu pro nezákonnost a vady řízení. Uvedené konstatování proto nemůže být považováno za žalobní bod, neboť z něj není zřejmé, jakým

způsobem bylo do práv žalobce konkrétně zasaženo, a není z něj patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

8. Vycházejí z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu zdejší soud konstatuje, že žalobce ve lhůtě pro podání žaloby, tj. nejpozději do 12. 1. 2026, neuplatnil žádný žalobní bod, a proto jeho žaloba není projednatelná. Za situace, kdy žaloba byla podána prostřednictvím datové schránky v pondělí 12. 1. 2026, soud dospěl k závěru, že nebylo jeho povinností vyzývat žalobce k doplnění žalobních bodů, neboť lhůta k podání žaloby končila právě v tento den a v případné výzvě by lhůtu k doplnění žalobních bodů mohl soud stanovit jen do 12. 1. 2026. Soud tedy vyhodnotil, že doplnění žaloby v horizontu několika zbývajících hodin do konce lhůty dle § 71 odst. 2 s. ř. s. není s ohledem na uvedené okolnosti pravděpodobné. Soud proto neměl za daného stavu zákonnou povinnost vyzvat žalobce dle § 37 odst. 5 s. ř. s. k odstranění vad žaloby, tj. k doplnění žaloby o žalobní body.
9. Jelikož žaloba neobsahovala žádné žalobní body, tj. nebyla podána kvalifikovaným způsobem, ačkoliv dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je měla obsahovat, jednalo se v tomto případě o vadu podání, kterou však bylo možno stále odstranit, a to ve lhůtě pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.). Vadu podání bylo tedy možno odstranit, pakliže by soud s ohledem na zásadu koncentrace řízení bylo nejpozději dne 12. 1. 2026 doručeno podání, jež by obsahovalo doplnění žaloby spočívající v uvedení žalobních bodů. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce neodstranil vady podání týkající se neuvedení žalobních bodů v uvedené lhůtě, soud žalobu žalobce výrokem I. usnesení s odkazem na § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.
10. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobcem uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. února 2026

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.